

og man skulde svare Skat for hver 3 Døgn, Værket stod til Raadighed, vil man se, at en Del af den Brændevin, de brændte, slap for Skat. Derfor lovede man Loven om, saa at Afgiften blev fastsat pr. Td. Karrum, men for hver Brænding, der blev foretaget. Der blev ellers ikke foretaget nogen Forandring i Afgiftens Størrelse, den blev ved at være den samme som efter Loven af 1851.

Saa skete der en Forhøjelse af Brændevinsafgiften ved den foreløbige Lov af 19. Februar 1864, som blev efterfulgt den 5. August 1864 af den Lov, som man kalder Krigsskatteoven. Ved denne Lov bleve baade Brændevin og adskillige andre Forbrugsartikler beskattede højere end hidtil, Brændevinen 50 pCt. højere. Man kom derved til at forhøje Afgiften fra 64 Skilling til 1 Rigsdaler pr. Td. Karrum, og med et Udbytte af 20 Potter pr. Td. Karrum blev Brændevins skatten altsaa $4\frac{4}{5}$ Skilling eller $9\frac{9}{10}$ Øre pr. Pot 8 Graders Brændevin. Man vil straks lægge Mærke til, idet jeg nævner dette Tal, lidt over 9 Øre pr. Pot 8 Graders Brændevin, at det er den samme Skat, vi have den Dag i Dag.

Man rørte saa ikke ved Brændevinsbeskatningen før 1871, da Finansminister Fenger i Landstinget forelagde et Lovforslag om at forhøje Krigsskatteovens Brændevinsafgift til 1 Rigsdaler 40 Skilling pr. Td. Karrum eller 6 Skilling pr. Pot 8 Graders Brændevin. Den Gang var Udbyttet nemlig steget til 22 Potter pr. Td. Karrum. Det blev vedtaget i Landstinget. I Folketinget nedsatte man et Udvalg, og i dette Udvalg stillede Venstres Medlemmer, Alberti, Berg, E. Hansen, Villads Holm, Tauber og Gert Winther, et Ændringsforslag om at nedsætte Afgiften til 1 Rigsdaler 16 Skilling pr. Td. Karrum eller 5 Skilling pr. Pot af 50 pCts Styrke; det blev $4\frac{7}{10}$ Skilling pr. Pot 8 Graders Brændevin af 47 pCts Styrke, altsaa det samme som den hidtidige Afgift. Ændringsforslaget blev forkastet ved anden Behandling i Folketinget, men da Udvalgets Medlemmer, Alberti, Berg, E. Hansen, Villads Holm, Tauber og Gert Winther, som havde stillet dette Ændringsforslag til anden Behandling, havde — lad mig bruge et Udtryk, som den højtærede Finansminister saa ofte bruger — den alvorlige Villie, at de vilde have Afgiften nedsat til det Beløb, der var fastsat ved Krigsskatteoven af 5. August 1864, gentog de deres Ændringsforslag til tredje Behandling i Folketinget. Det blev imidlertid igen forkastet.

Naar det blev forkastet her i Folketinget, maa man erindre, at det var i Samlingen 1871—72, da Højre endnu var Flertal i Folketinget, men det var Venstres Medlemmer, der stillede Ændringsforslaget. Det blev altsaa forkastet. Men der kom ikke nogen Lov frem, idet Lovforslaget paa andre Punkter var vedtaget uoverensstemmende i Folketing og Landsting.

Saa gik der en halv Snes Aar, i hvilke man ikke fra nogen Regerings Side rørte ved Brændevinsafgiften. I 1880—81 forelagde Estrup, som imidlertid — den 11. Juni 1875 — var kommen til Roret, et Lovforslag, men det berørte kun Afgiftens Godtgørelse ved Udførsel af Brændevin. Det havde altsaa ikke noget direkte med selve den indenlandske Brændevinsafgift at gøre. Alligevel fik Venstre i Udvalget Lejlighed til at udtale sig om denne. Flertallet — det var Haastrup, Jørgensen, Tange, Tauber og Thorup — med Tauber som Ordfører udtaler i Betænkningen følgende: „Idet Flertallet saaledes principalt foreslaar at sætte Godtgørelsen til 7,2 Øre pr. Pot a 8 Grader, maa det derhos fraraade at opgive den hidtil af Lovgivningen opretholdt Adskillelse mellem den Del af Godtgørelsen, der svarer til den faste Brændevinsafgift, og den, som svarer til Krigsskatforhøjelsen, eftersom Krigsskatten saavel paa Brændevin som paa visse Indførselsartikler baade efter sit Navn og efter den ved dens Indførelse udtrykkelig udtalte Hensigt var bestemt til enten umiddelbart eller midlertidigt at bortfalde, naar Krigens finansielle Virkninger maatte betragtes som ophørte. Skønt dette endnu ikke har kunnet sættes igennem paa Grund af Regeringens Modstand, staar dog Navnet som en stadig Paamindelse om dette berettigede Krav og bør derfor ikke udviskes“.

Man ser altsaa af dette, at et Venstre flertal i Udvalget krævede, at den indenlandske Brændevinsafgift nedsattes til det Beløb, der var hjemlet i Loven af 7. Februar 1851, $6\frac{2}{5}$ Øre pr. Pot 8 Graders Brændevin, og at det endvidere fastholdt Kravet om, at den Forhøjelse, der var sket ved Krigsskatteoven af 5. August 1864, blev strøgen. Det er ganske rart i alt Fald for os, der staa som Modstandere af Brændevins skattens Forhøjelse, at se, at naar Venstre nogen Sinde har udtalt sig for en Ændring i Brændevinsafgiften, har det været for en Nedsættelse i den Afgift, som vi fik ved Loven af 5. August 1864, og ikke paa nogen som helst Maade for en Forhøjelse.

I 1881 forelagde Estrup — jeg beder